

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avrea Clavis Paradisi Beatorvm, Omnibvs Christianis,
maxime Clericis, quotidie vsurpanda, praecipue hac
funestâ atque moesta belli tempestate**

Nicolartius, Petrus

Coloniae, 1643

Vltima caeli porta Occidua. Ab excitatio coelestis patriae desiderio
exurgens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10096

auri pondus abijcientem vincebant, Christo adhærentes. 12. q. 2. gloria. Clericus similiter per sacræ scripturæ peritiam, alcedat in palmam. d. 36 qui ecclesiasticis. magistri fiunt erroris, qui nesciunt scripturas, nunquam visuri Deum. 24. q. 3. quid autem. d. 36. 37. torâ. nulla eis ætas sera, ad discendum sacra. 24. q. 4. si habes. med. semper igitur eis inuigilent. 16. q. 1. sic viue. stas horis inuocent Deum se ostendentem. d. 91. Eleutherius. Hoc vt rectius & perfectius præstent, deonerent se curis secularibus. 21. q. 3. mollitiis. 11. q. 1. te quidem. At hoc rari præstant, vnde & rari, & vix vquam pœnitent recte. de pœn. d. 1. mensuram. & mox sequente. c. (NB.) Quis vidit aliquando clericum civo pœnitentiam agentem? sed & si deprehensus humiliauerit se, non ideo dolet, quia peccauit: sed confunditur, quia perdidit gloriam suam. *pró!*

Vltima cæli porta Occidua.

Ab excitato cælestis patria desiderio exurgens.

§. 117. **C**ONSIDERA loci amœnitatem & pulchritudinē in quo Iusti semper erunt; qui tantum omnia huius mundi palatia

palatia superat, quantum cælestia terrenis præstantiora sunt. (*Apoc. 21. Psal. 83.*) Maximi faciunt Principes & diuites sæculi habitationem splendidam & magnificam, aulas & cubilia auratis & picturatis peristromatis ornata, & omnis generis pretiosa supellectili instructa: quanti igitur superna illa palatia facienda sunt, ad quæ omnia Regum huius mundi domicilia, quantumuis splendida & ornata, sunt instar tugurij rusticani, vel potius stabuli equorum & mulorum? Si ex auro & solidis gemmis vrbes & domicilia fingas, parua sunt hæc omnia ad supernæ ciuitatis pulchritudinē & excellentiam. Illa enim omnia adhuc terrena sunt, & ex terra confecta: hæc cælestia & supercælestia incomparabiliter mundiora & pulchriora. Cum ergo Beati videant se tam excellenti habitatione in omne æuum vsuros, ingenti inde gaudio perfunduntur.

§. 118. 2. CONSIDERA ciuiū illius beatæ Ciuitatis multitudinem, pulchritudinem, & excellentiam, & eorum inter se suauissimam familiaritatem. (*Hebr. 12.*) Multitudo eorum erit innumerabilis, vt totam illam supercælestem regionem, ad quam terra vniuersa est instar puncti, quodammodò repleat. Totum enim cælum
hab-

habitari debet. Nulla ibi deferta, nulla loca incolis vacua : vbique diuinæ laudes personabunt, & Alleluia cantabitur. Pulchritudo singulorum admirabilis: corpore enim fulgebunt instar solis, animo instar diuinitatis. (*Matth. 13.*) Omnes enim beati spiritus & animæ erunt similes diuinitati; vtpote filij Dei, & excellentissimæ Dei imagines. *Rom. 8.*

§. 119. Quanta voluptas erit talis spectaculi, in quo innumerabilis ciuium supernorum multitudo instar Deorum refulgens suis locis & ordinibus pulcherrimè disposita cernetur. Dignitate omnes sunt ciues cæli & filij Dei, (*1. Pet. 2.*) omnes sunt Reges & triumphatores, vt qui de mundo, carne & diabolo victoriam reportarint. (*Apoc. 1.*) Omnes Sacerdotes Deo sacrificium laudis perpetuò offerētes. Denique minimus in cælo maior est dignitate & gloria omnibus Regibus huius mundi. Alij tamen sunt alijs maiores : sicut enim inter stellas magna est diuersas claritatis & excellentiæ, ita inter cæli ciues. *1. Cor. 14.*

§. 120. Neque solùm ex horum omniũ conspectu & presentia singuli voluptatem capient, sed etiam ex familiari vsu & consuetudine. (*Psal. 86.*) Singuli enim norunt
singuli-

singulos nominatim, cum singulis quando placet possunt colloqui, & familiariter tractare. Singuli singulorum benevolentiam & amicitiam sentiunt. Omnes enim sincerissimo amore se mutuò prosequuntur, nec minus de aliorum quàm de suis bonis gaudent. Si magnæ voluptatis est, in aula alicuius Principis omnium benevolentiam & gratiam obrinere: quantæ voluptatis erit, in immensa illa infiniti Principis aula tam innumerabilium procerum amicitia & familiaritate frui?

§. 121. 3. **CONSID.** quibus functionibus sint dediti. Tota eorum vita est contemplari, amare, frui, delectari, exultare, laudare, benedicere, gratias agere, gratulari. (*Psal. 83. & 149.*) Omnes ex vi contemplationis, & præ ardenti in Deum (qui ipsos tantis bonis cumulavit) amore & gaudio, in laudes & gratiarum actiones erumpēt. Laudabunt illum ex omnibus eius operibus, & beneficiis, (*Apoc. 7.*) ex opere creationis & gubernationis, ex opere redemptionis & iustificationis, ex operibus misericordiæ & iustitiæ, ex præmiis iustorum & pœnis impiorum, ex omnibus occultis eius & manifestis iudiciis, denique ex tota rerum creaturarum dispositione. Hęc omnia menti eorum obuersabuntur, & clarè
confi-

consilium Dei in singulis intelligent, & incredibili consolatione perfundentur; & præ magnitudine gaudij illum de omnibus sigillatim laudabunt, & benedicent, & glorificabunt, & gratias agent immortales. Itaque materia sempiternæ laudi non deerit.

§. 122. Credibile est, hæc laudes, sicut in Angelis spiritali voce, & spiritalis cantici more peragentur, ita in hominibus etiam corporali voce perficiendas: (Ps. 149.) ut sicut animo & corpore constabunt, ita non solum animo, sed etiam corpore Deum laudent. Itaque erit ibi excellentissima vocum harmonia, omnem musicam huius mundi incomparabiliter superans.

§. 123. 4. CONSIDERA quantum gaudij percepturi sint ex eo quod videant se ex maximis malis liberatos, & de suis bonis in omnem æternitatē securos. (Isaia ult.) Videbunt sub se inferorum incendia, & infinitam impiorum colluuiem illis inuolutam, & instar struis lignorum ardentem. (2. Theff. 1.) Videbunt pericula eorundem malorum, in quibus ipsi quoque sæpè constituti fuerunt: videbunt se diuina misericordia ereptos, & in æternum redditos securos. Comparabunt suam felicitatem cum illorum miseria, sicque duplici

plici nomine gaudebunt, & Deo gratias agent. Infiniti enim beneficij loco ducent, & quod ex infinito malo, quod periculofissimè illis impendebat, sint exempti, & quòd æternis bonis sint affluentissime cumulati.

§.124. 5. CONSIDERA quoque gaudia quæ ex dotibus corporis percipiēt. (*Matth. 13.*) Fulgebunt enim corpora instar solis: erunt immortalia, inuiolabilia, & omnis perpeffionis expertia. Pari modo erunt agilias & velocias instar fulminis, & penetrantia instar radij solaris, vel naturæ spiritalis. (*1. Cor. 15.*) Tota cælorum vastitas ad illam velocitatem erit instar vnius aulæ vel cubiculi: momento temporis in quavis mundi plaga sistere se poterunt.

§.125. 6. CONSIDERANDVM, quòd etiam hæc magna sint, & ingentium gaudiorum caussa; incomparabiliter tamen maius esse, videre Deum, & contemplari infinitum illud bonum & pulchrum, omnis boni & pulchri fontem, (*Matth. 5. & 18.*) illud cõplecti & amare, illius dulcedinem gustare, & torrente voluptatis ipsius potari, eius gloriæ & beatitudinis esse participem, (*1. Ioan. 3.*) & omnibus eius bonis perfrui. Sicut enim ipse infinitè præstantior est omnibus bonis creatis, ita quoque gaudia quæ
de ipso

de ipso & ex ipso capientur, incomparabiliter maiora sunt & suauiora, quam omnia gaudia quæ ex bonis creatis percipi possunt. Denique his omnibus gaudiis immensus quidam gaudij cumulus accedet ex eo, quòd clare videant se his omnibus bonis firmissimè & securissimè in omne æuum fruituros.

Quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum! concupiscir & deficit anima mea in atria Domini. Quando veniam & apparebo ante faciem tuam? Beati qui habitant in domo tua, in secula sec. laudabunt te. Sicut ceruus desiderat ad fontes, ita anima mea ad cælos. deficit hac siti. *Psal. 83. & 41.*

Vltima cali portarum valua.

NOT. §. 126. Extremis valuis cæli creationis, primis ingressionis præfixa est ex Apocalypseo sine hæc inscriptio, NIHIL COINQUINATVM INTRABIT IN REGNVM CÆLORVM. Appetis cælum? fuge coinquinationem: remissionem peccati a Deo exsculpe. i. q. i. ita fit. d. 25. qualis. nemo nisi a vitiis purgatus certam misericordiam cæli inuenit. de pœn d. i. non potest. quandoquidem sicut Sol æquali luce cunctos collustrat; ita Deus sine acceptione personarum

narum, modo gratarum, æqualiter cunctis infinuatur: ibid. d. 4. nec quenquam. Magna differentia est legis & Euangelij ratione perfectionis. 23. q. 4. hæc autem. Illa enim à timore; hoc à mansuetudine cœpit: in illa, peccantibus pœna corporalis statuitur; in hoc, pœnitentibus venia promittitur, vt gaudeatur etiam super vel vno eorum, ib. & 23. q. 4. displicet. d. 50. quia sanctitas. Christus enim cum lætitia perditam reportat ovem ad cæleste ouile. 12. q. 1. quia tua. fin. 16. q. 6. pœnitentem. reportat per rubrum sui sanguinis mare. de consecr. d. 4. proprie, submerso Pharaone Acherontico aquis baptismi. ib. nec quenquam, eisdemque abluto homine ab originali, mort. ventralique peccatis, ib. regenerante. absque quibus nulla est regeneratio ad salutem. 15. q. 1. firmissime.

§. 127. Tota enim sanctificatio est per ipsum & S. eius spiritum. d. 75. ordinationes. in sacrificio cordis contribulati. de pœn. d. 1. in actionem. mee. quod est perpetrata plangere, & plangenda non perpetrare. de pœn. d. 3. §. 1. prin. Quippe pœnitere est semper pœnam tenere. ib. in secunda post naufragium tabula, ib. d. 1. §. secunda. dignissimo pœnitentiæ fructu: in-

cipien-

cipientibus; vt peccatum præsens doleant,
 ac deleant, futurum caueant ac horreant.
 ib. d. 5. fin. d. 50. quia sanctitas. *Troficienti-*
buis; vt de virtute in virtutem prouehan-
 tur. de pœn. d. 5. fin. *Perfectis* denique, quo-
 rum est *beatitudinibus* insistere, virtutum
 fructus ferre, affectando paupertatem, at-
 que mansuetudinem, *beatitatis desiderio*
 lugere, esurire iustitiam, misericordiam,
 munditiam, pacem; immo pro observa-
 tione iustitiæ persecutionem pati. 16. d. 2.
 siquis semel. Quo qui peruenit, testimo-
 nium conscientiaæ suæ habet in gloriam
 suam. 11. q. 3. inter verba. nec enim delebi-
 tur de libro vitæ. 11. q. 3. quid obest. Nam
 Dei prædestinatio quæ semper in bonum
 it. 23. q. 4. Nabuchodonosor. med. meritis
 completur. ib. obtineri. nec potest frau-
 dare. de pœn. d. 4. peccatum, §. verum. Tu
 tamen tibi delinquenti, licet prædestina-
 to, adhibe correctionem; vt medicinam
 languenti: licet sciatur, neminem ultra
 terminum à Deo vitæ præfixum, esse vi-
 cturum. 23. q. 6. Nabuchodon. fide, sed
 quomodo, id. vide. Sacerdos dat benedi-
 ctionem, spes expectationem, Deus fru-
 ctum. 1. q. 1. dictum est. cum columba ge-
 me vsque ad remis peccatorum. ib. remis-
 sionem. vt liberis à vitæ molestiis, &
 cum

cum passio Domino triumphes. 7. q. 1. ad-
uersitas.

§. 128. *Quis igitur dabit mihi pennas
sicut columba? & volabo, ubi requiescam.*
Psalm. 45. ibid. Transitu opus est: quod
est à ieiunio & labore vitæ huius, ad alte-
rius quietem. de consecr. d. 5. ieiunium.
Dulcia non meruit, qui non gustauit amara.
per multas n. tribul. intratur ad Christum.
Pennarum volantis animæ ad Christum.
Prima, renasci spiritualiter baptismo. de
consecr. d. 2. quia. *Secunda*, custodia E-
uangelij. 1. q. 1. Marcion. *Tertia*, In sacra-
mentis accip. humilis affectus, ardens de-
uotio, gratitud. studiū, frequentatio con-
stans. 8. q. 1. licet. 5. q. 1. quod interrogo.
26. q. 7. tota. de consecr. Eucharistiæ quo-
tidiana sumptio. de consecr. d. 2. vtrum.
Quarta, Confessio & pœnit. assiduissima.
de pœn. d. 3. si Apost. *Quinta*, Amor Dei
super omnia: omnia aspera perferens li-
benter. pœn. d. 2. caritas. *Sexta*, Omnia
pietatis exercitia, toto hoc libello expo-
sita, & probata. cui probatiōi qui non
obsequitur sedulo, is vel idem non ha-
bet, & atheus est; vel mente non habet, &
fatuus est, auditurus *Nescio te Christus pa-*
ganū: qui obsequitur, eo velut aurea clauī
aperiet sibi PARADISVM. Amen. Amen.

Vltio.

Vltima clavis expolitio.

§. Hanc auream procudendi clauē ratio mihi fuit hæc, DD. Sodales, vt æterni brauij competitori nunquam e memoria effluat, esse damnorum sementem, suum cuiq; peccatum; esse & vnicam morū san-
ctimoniam, peccatorū veniam. Vnde quo ex fonte emanant publica Germaniæ damna vniuersorū, ex eodem scaturiunt priuata singulorum. *Stipendia peccati mors.* Ro. 6. Germaniæ peccata, hæresin, ebriet. Dei obliuionem, &c. infectatur bellum, & circumpedes eius, incendia, cædes, vastationes, pestes, fames, fugæ, exilia, lues, mortes: pecca sodes, tua tibi flore büt mox flagella, propediē paritura malorū formas mille male, Ierem. *Quid tu vides?* ait Dom, *virgam vigilansem, ego video.* c. I. II. virga excitatur, vt vigilet; vibratur, vt feriat. peccata excitant, in suā pœnā; Dei vindicta librat, in vulneris sanationē; cum Argo vigilat, à iudice facit; pœnas intētat, salutē præparat. *Erynni semper virgines.* *Succensa Ieremia olla.* c. 12. populi culpas decc quit, percoquit pœnas. *noxa caput sequitur.* E-menda, & sanaberis. Non relinquet virgam pece. super sortem iustorum. & in mileratore.

F I N I S.